



MOTÝL

Princezná mesáčného ohňa

RONNIE RUNE

Princezná
mesačného
ohňa

Princezná mesačného ohňa

RONNIE RUNE



VYDAVATEĽSTVO MOTÝL

PRINCEZNÁ MESAČNÉHO OHŇA

Napísala: Ronnie Rune

Ilustrácia obálky: Emmilliaart

Predsádky: Emmilliaart

Ilustrácie v texte: Ronnie Rune

Zodpovedná redaktorka: Stella Ondrejčíková

Grafická úprava: Zuzana Ondrovičová

Vydalo: Vydavateľstvo Motýľ, s. r. o.

www.vydavatelstvomotyl.sk

Vydanie prvé. Rok vydania 2026

Tlač: TBB, a. s., Banská Bystrica, Slovensko

Vydavateľstvo Motýľ, s. r. o.

Dunajská 48, 811 08 Bratislava, Slovensko

Telefón: 02/381 045 81

e-mail: info@vydavatelstvomotyl.sk

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto knihy sa nesmie reprodukovat' ani šíriť akýmkoľvek spôsobom vrátane elektronického, mechanického, fotografického či iného záznamu bez predchádzajúceho písomného súhlasu vydavateľa. Žiadna časť tejto knihy nemá slúžiť na účely tréningu systémov umelej inteligencie. Ďakujeme, že ste si kúpili legálne vydanie tejto knihy a rešpektujete autorské práva.

ISBN: 978-80-8164-457-3

*Pre všetkých, ktorí sa niekedy zadívali na mesiac
a želali si ponoriť sa do iného sveta.*

ELESTHEA

Astrál

Serpens

PRIEPASŤ

Rád perlete

Rád opálu

PRIEPASŤ

Rád
akvamarínu

PRIECHOD

TÁBORY
DIVOSTELÁROV

PRIEPASŤ

Calysta

Rád zafíru

STELLAR

Jazero Luminara

Celestium

PRIECHOD

Rád
alexandritu

PRIEPASŤ

PRIECHOD

Lúka otrávených milencov

Arendale

Rád
ametystu



PRIECHOD

Rád rubína

PRIEPASŤ

Rád granátu

PRIECHOD

*Merianova
jaskynia*

PRIEPASŤ

Letheglass

Crestia

Falcaria

NOCTIS

Rád ónyxu

PRIEPASŤ

Rád mesačného
kameňa

Rád smaragdu

Les stratených duší

Jazero zrkadiel

Rád tanzanitu

PRIECHOD

PRIEPASŤ

Thalnar



Lunarium

Lunarium



*Rád rubína Rád ónyxu Rád smaragdu Rád granátu Rád tanzanitu Rád mesačného
kameňa*

Lord Raves	Lord Cassian	Lady Ellysande	Lord Webris	Lady Isolde	Lady Thalassa
Vláda, dominancia, hlava všetkých rádov, rád kráľa. Farba: červená.	Tiene, tajomstvá, špióni, kovanie zbraní, Nyxova línia. Farba: čierna.	Manipulácia, vplyv, intrigy, stratégovia, radcovia. Farba: zelená.	Vojna, sila, bojovníci, armáda. Farba: bordová.	Diplomacia, spojenectvá, vyjednávači. Farba: modrofialová.	Vedomosti, história, pravda, mentori, archivári. Farba: biela.

Astrál



Rád zafíru Rád ametystu Rád perlete Rád alexandritu Rád opálu Rád akvamarínu

Kráľ Morvyn	Lady Arienne	Lady Myrane	Lord Zafier	Lady Naliha	Lord Evander
Hviezdny jas, vláda, stratégia, manipulácia. Farba: hlboká modrá.	Magická alchémia, tvorba elixírov a práca s kryštálmi. Farba: fialová.	Veštkyne, sudičky. Farba: perleťová biela.	Diplomacia, pozorovatelia, vyjednávači. Farby: svetlomodrá, zelená.	Viera v posvätnosť kryštálov, kňazi, uctievači. Farba: opalizujúca biela (zmes žltej, zelenej a modrej).	Liečenie, obnova tela a mysle. Farba: tyrkysová.



Noc

nadbožská všemocná entita



Primordiál

boh, ktorého stvorila Noc

ALISTAIR WREN
Morvyn Al'Astra

CELESTE CREST
Varek Nara

Sapphine

Nyx | Blake | Layla

Polobah

bytosť, ktorá vznikla spojením primordiála a krystelára

Krystelár

nadprirodzená bytosť, ktorá čerpá mágiu z kryštálov

NÍZKOKRVNÍ URODZENÍ DIVOSTELÁRI

krystelári s nečistou krvou

najsilnejší krystelári

vzbúrení krystelári

Rády Astrálu

Rády Lunarionu

Smrtník

SLOVNÍK POJMOV

Arondale [Arondej] – dedina v Astráli.

Astrál – časť Elesthey, v ktorej vládne hviezdny jas a na oblohe panujú hviezdy a súhvezdia.

Astrálčan – obyvateľ Astrálu.

Celestium [Selestium] – astrálska posvätná hvezdáreň nachádzajúca sa nad jazerom Luminara.

Cordyx [kordiks] – akýkoľvek kryštál nasiaknutý intenzívnymi emóciami svojho majiteľa.

Crestia [Krestia] – lunarionské kráľovské mesto, nachádza sa na úpätí Noctisu.

Černodeň – deň v Elesthei.

Černonoc – noc v Elesthei.

Černoráno – ráno v Elesthei.

Černovečer – večer v Elesthei.

Divostelár – vzbúrený krystelár. Tento druh krystelárov odmieta vládu polobohov.

Falcaria [Falkaria] – dedina v Lunarione.

Hviezdojas – elektrizujúci hviezdny jas pochádzajúci z Rádu zafíru.

Krystelár – nadprirodzená bytosť, ktorej mágia pochádza z kryštálu vsadeného do jej krku.

Krysten – kryštál vsadený do krku krystelárov. Každý krysten predstavuje silu moci svojho nositeľa.

Elesthea [Elestea] – svet, v ktorom nikdy nesvieti slnko. Všetka moc v tomto svete pochádza z kryštálov.

Elesthejčan [Elestejčan] – obyvateľ Elesthey.

- Letheglass [Leteglaz]** – rieka, ktorá dokáže vymazať lásku medzi bytosťami, ak sa do nej vhodí predmet, ktorý ich spájal. Pomenúva sa aj ako Rieka zabudnutia.
- Lucídny tkáč** – bytosť, ktorá je schopná vstúpiť do ríše snov a prechádzať ňou, príp. dokáže manipulovať niečou myslou.
- Luminátor** – magický prístroj, ktorého použitím sa drahokamy premieňajú na prach.
- Lunarion** – časť Elesthey, v ktorej vládne mesačný oheň, temnota a fialový mesiac. V tejto časti niet na nebi jedinej hviezdy.
- Lunariončan** – obyvateľ Lunarionu.
- Magická alchymia** – proces drvenia kryštálov na prach pri tvorbe elixírov.
- Malemor** – magické zrkadlo, ktoré ukazuje bytosti jej najhlbšie strachy.
- Mesačný oheň** – ľadový čierny plameň, ktorý je pretkaný úlomkami ónyxu a ktorý ovláda Crestova primordiálska pokrvná línia.
- Mesačný stínač** – prezývka Nyxa – princa Lunarionu –, ktorú nadobudol vďaka schopnosti vyrezávať mysle iných bytostí použitím svojej moci.
- Nithralis [nitrallis]** – nočný tvor, ktorý vznikol mutáciou jaštera a netopiera.
- Noc [Noc]** – vedomá nadbožská všemocná entita, ktorej moc bola využitá na vznik Elesthey.
- Noctis [Noktis]** – hlavné mesto Lunarionu a zároveň názov kráľovského paláca.
- Nočné runy** – rôzne magické symboly, ktoré sa rituálne vyrývajú do kože bytosti, aby zosilnili jej moc.
- Noxfloral** – kvetina s hojivými účinkami.
- Nízkokrvný krystelár** – podradný krystelár so zmiešanou krvou, slabou mocou a s matným krystenom.
- Poloboh** – bytosť, ktorá vznikla spojením primordiála a krystelára.
- Priepasť** – magická jama plná čiernej mágie, ktorá slúži ako ultimátny trest.

Primordiál – boh, ktorého stvorila Noc.

Rády v Elesthei – hierarchicky usporiadaný systém zoskupujúci krystelárov do rádov na báze kryštálov, z ktorých príslušní krystelári čerpajú moc. Rády sa spoločne s kráľom podieľajú na správe kráľovstva, vo vláde majú v porovnaní s kráľom menšie nové postavenie.

Regnum – ekvivalent názvu pre kráľovstvo.

Sapphine [Safin] – princezná Astrálu.

Splynutie – rituál, počas ktorého sa musí spojiť hviezdojas a mesačný oheň do jedného, aby sa časť moci vrátila Noci a Elesthea sa zjednotila.

Stellar – hlavné mesto Astrálu a zároveň názov kráľovského paláca.

Stelárka – druh krystelárky z Rádu perlete. Každá stelárka má schopnosť čítať proroctvá z hviezd.

Thalnar [Talnar] – mesto Rádu tanzanitu, v ktorom sa ťažia kryštály.

Tieňoheň – jedovatý kvet s tmnou mágiou, ktorý po nanesení na ranu bráni jej hojeniu a zároveň ničí telo bytosti.

Urodzený krystelár – krystelár s čistou krvou. Je najsilnejším z druhov krystelárov.

Vespar – smrteľná mágia Lunarionu, ktorá dokáže zabiť krystelára aj poloboha.

Načítajte QR kód a zistíte, ako znejú hviezdy
a mesiac v tomto príbehu.
Názvy príslušných skladieb a mená ich interpretov
nájdete aj v úvode každej kapitoly.





1. KAPITOLA

Spojenie Astrálu a Lunarionu

CODEx (JOEL SUNNY)

CONTROL (HALSEY)

Niekoľko sekúnd. Toľko mi zostávalo, kým sa moja realita mala premeniť v černonočnú moru.

Hľadela som na svoj odraz v zrkadle chrámu Stellae bez jediného pohnutia. Akoby som sa bála, že ak čo i len na okamih odvrátim pohľad, rozplyniem sa spoločne s ilúziou, že som mala na výber. Za vysokými oblúkmi a závojmi krištáľových stien sa pod hviezdami jemne vlnilo jazero Luminara a nad jeho hladinou sa ako každý rok v čase jesennej rovnodennosti opäť rozžiarilo Celestium – prastarý rituál, počas ktorého sa hviezdy skláňajú k zemi a píšu svojim svetlom nové osudy. Astrálčania tvrdili, že je to dar od samotnej Noci, no ja som tento dar vnímala len ako ďalší spôsob, ako kontrolovala naše životy.

Jediný rozdiel spočíval v tom, že tentoraz som bola aj ja obetou, ktorú sme museli priniesť – vyvolenou na základe proroctva starého státisíce rokov, o ktorom sa hovorilo od nepamäti.

Raz Noc, bytosť spanilá, hviezd i mesiaca všemocná, vezme si, čo jej právom prináleží z prastarej trhlíny, čo stati sa nemala v časoch prvonoci.

Takto sa po celé generácie traduje proroctvo, ktoré vyslovila pred niekoľkými tisícročiami všemocná nadbožská entita, vládnuca nad celou Elestheou, ktorú však nikto nikdy ani len nezažrel. Tento verš prežil tisícročia len vďaka tomu, že ho šepkali potajomky – znel medzi služobníctvom, pod hviezdami, v tienoch starých chodieb a v osamelých domoch na hranici oboch regien.

Pripomínal, že proroctvo nepredstavuje nežný sľub zmierenia dvoch znepriatelených častí zeme... ale temnú pripomienku toho, čo si Noc nárokuje.

A hoci všetci predstierali, že sa toho úslovia netreba báť, ani keby sa naplnilo, ja som hlboko v kostiach cítila, že sa začne naplňovať práve v dnešný čiernovečer.

Šaty, ktoré mi obopínali telo, žiarili ako tekuté svetlo hviezd, a niečo také éterické predsa nemohlo patriť niekomu, kto kráča v ústrety vlastnej skaze. Nemala som vo zvyku dramatizovať, no občas sa na mňa nalepilo aj niečo takto odporne smrteľné.

Medené vlasy, popretkávané drobnými zafirmi, ktoré ladili s náhrdelníkom visiacim okolo môjho krku, mi v rovných prameňoch padali na chrbát. Rád zafíru. Moja krv. Moje prekliatie.

Vydýchla som zadržíavaný vzduch, ktorý bol rovnako ľadový ako moje vnútro. Vyzerala som ako niečo magické. Nedosiahnuteľné. Vzdialené.

No keď sa moje modré oči stretli s vlastným odrazom, nerozoznala som v nich nič ľudské. Len prázdnotu, ktorú do nich vytesal výcvik, presne tak, ako chcel kráľ Morvyn. Pohrdala som úlohou, ktorú mi určil, no niesla som ju s ladnosťou a precíznosťou čepele dýky, ktorú som aj teraz mala pripevnenú k vnútornému stehnu. Samotná Noc si ma nárokovala ešte predtým, ako som sa stihla prvýkrát nadýchnuť, a spravila zo mňa len ďalší nástroj svojej prekliatej vôle. Toto predstavovalo náplň života dedičky Astrálneho regna.

Vtom sa dvere za mnou otvorili a nezaujatý hlas kráľovnej preľtal vzduch v miestnosti. „Sapphine.“

Otočila som sa k žene, ktorá ma vychovala, no matkou by som ju v živote nenazvala. V našom svete nič také neexistovalo.

„Meškáš,“ povedala Themara. „Kráľ čaká.“

„Potrebovala som ešte trochu času,“ odvetila som ladne a ignorovala, že mi neprijemne zovrelo žalúdok.

Themara si ma premerala a pohrdavo nadvihla obočie. „Na niečo také nemáš nárok.“

Potlačila som trpký úškrn.

„Nezabúdaj, kde je tvoje miesto a akú úlohu v tom všetkom zohrávaš,“ dodala Themara takmer nežne. Sebaklam, ktorému sama uverila už pred rokmi. „Nevraživosť medzi našimi regnami pretrváva napriek prímeriu. Nyx ti nič neuľahčí.“

„Ani ja jem,“ odvetila som bez toho, aby som sa na ňu pozrela.

Themara sa jemne pousmiala a nedalo sa odhadnúť, či v náznaku uznania alebo pobavenia. „Využi svoju zmyselnosť a krásu, Sapphine. Máš pred sebou celé storočia, kým sa ich čas odváži dotknúť.“

Zaťala som zuby, ale neodpovedala som. Nemala som dôvod.

Themara mala vyše štyristo rokov, no jej tvári by ste neodhadli viac než tridsať.

Nemáš právo niečo chcieť, Sapphine. Tvojou úlohou je poslúchať. Naplňať cudziu vôľu, ktorú si nikdy nemohla a nikdy nebudeš môcť ovplyvniť. Už sa s tým konečne zmier, pripomínala som si v duchu.

Bez ďalších slov sme spolu vyšli z chrámu a vykročili k schodisku z hviezdneho jasu, ktoré sa pred nami vznášalo ako most medzi svetmi. Spájalo Stellae so Celestiom, posvätnou hviezdárňou, ktorá sa nad jazerom Luminara vznášala iba vďaka sile hviezdnej mágie.

Krystelári, smrteľníci či polobohovia, všetci odpočítavali minúty do momentu, keď sa hviezdy zosúladia do tvaru, ktorý im poskytne aspoň dočasné útočisko v podobe poznania. Nezáležalo na tom, aké nezmyselné mi pripadalo spoliehať sa na horúce svetlo vzdialené milióny kilometrov od Astrálu, aj tak som dychtivo očakávala chvíľu, keď sa obloha rozžiari hviezdnyim jasom.

Vystúpili sme na sklenenú plošinu a v tom momente sa všetky pohľady otočili naším smerom. Moje zásnuby boli udalosťou storočia, a hoci sa Astrálčania v dave tvárili ako božské bytosti, videla som na nich rovnakú nenásytnosť ako u akýchkoľvek dravcov. Túžba po moci. Po kontrole. Po budúcnosti, ktorú ani súhvezdia nedokážu istotne predpovedať.

Samozrejme, že sa sem všetci nahrnuli ako roj dotieravého hmyzu, pomyslela som si, keď sme kráčali pomedzi krystelárov.

Všetkých šesť hláv kryštálových rádov postávalo v dave a popri ohováraní, intrigovaní a oddávaní sa zhýralostiam, ktoré k nášmu svetu patrili, sledovali pozorne každý krok, ktorým som sa približovala k novej budúcnosti.

Na jednu jedínú sekundu som si dovoľila oceniť, že hladina jazerá pod mojimi nohami odrážala svetlo hviezd, no nemala som na to veľa priestoru.

Ujala som sa roly, ktorá mi bola vnútená, a bez mihnutia oka som zamierila na opačný koniec plošiny k sklenenému trónu astrálskeho kráľa.

Morvyn Al'Astra.

Pohľad, ktorý do mňa zaboril, zíval ľadom a prázdnotou. Hovorilo sa, že Astrál predstavuje symbol jasu, krásy a elegancie – odraz súhvezdí rozprestierajúcich sa priamo nad nami –, no pravda bodala kruto a nemilosrdne. Nič totiž nebolo studensšie než srdce Astrálcana.

„Kde toľko trčíš,“ vyštekol Morvyn, keď som sa pred ním zastavila a poklonila sa mu.

„Som tu, ako si prikázal, veličenstvo,“ odpovedala som hladko. Nikto by v mojom hlase nebol nepostrehol odpor, ktorý ma páľil pod rebrami. Nikto by si nebol všimol, ako veľmi som si túžila pretrieť runu, ktorá pulzovala medzi mojimi prsami.

„Nestrácaj čas. Očakáva ťa.“ Kráľ mávol rukou do davu, jeho hlas nepripúšťal argumenty. Kývla som hlavou a prehltla znechutenie, keď som zamierila na opačný koniec plošiny, kde som zahliadla záblesk purpurovočiernych vlasov.

Ľudskí služobníci sa mi poklonili, keď som okolo nich prešla, no neodvážili sa mi pozrieť do očí. Smrteľníci v Elesthei neznamenalí nič. Boli dokonca menej než nič. Otroci vlastnej márnivosti, ktorá ich vohnala v ústrety kliatbe, z ktorej niet úniku. Pred toľkými pármami očí, ktoré ma sledovali, som si nedovoľila zaváhať, a pokračovala som v chôdzi.

Kývla som lady Arianne z Rádu ametystu a lady Mirane z Rádu perlete, ktoré boli v náručí svojich astrálskych spoločníkov značne zaneprázdnené. Uškrnula som sa popod nos, pretože na tom obraze nebolo nič neobvyklé. Rozkoš si tu užíval každý, kedykoľvek sa mu len zachcelo. Bol to totiž jediný druh intimity, ktorý bol v našom svete povolený. Fyzické uvoľnenie, to áno. Emócie... nie.

Prúd mojich myšlienok sa zastavil v momente, keď som zrakom konečne zachytila *jeho*. Stál chrbtom ku mne, v ruke držal kalich a rozprával sa s ostatnými Lunariončanmi, ktorí ho sem sprevádzali.

Nyx Nara, princ mesačného ohňa, dedič Lunarionu a muž, za ktorého som sa mala zajtra vydať. Čierny kabát zvýrazňoval jeho široké ramená a ja som si uvedomila, že je oveľa vyšší ako Astrálčania stojaci okolo neho. Musel mať vyše dvoch metrov. Neviem, prečo ma to prekvapilo, keďže všetci polobohovia prevyšovali bežných krystelárov. Ja sama som bola len o hlavu nižšia než on a ani lodičky s desaťcentimetrovými podpätkami, ktoré som mala obuté, nedokázali zakryť fakt, že sa jeho postava týčila nad všetkými ostatnými.

Na končekoch prstov mu slabučko tlel mesačný oheň – čierne ľadové plamene prepletené úlomkami kryštálov ónyxu. Na sekundu som si dovoľila fascinovane sledovať, ako sa plameň nebezpečne mihotal v tlmenom svetle.

O mesačnom ohni, ktorý prúdil žilami jeho rodu, som doteraz počula iba chýry. Vidieť to naživo znamenalo niečo celkom iné. Takmer hypnotické.

Podišla som k Nyxovi a nútila výraz svojej tváre držať v tajnosti všetko, čo som v skutočnosti práve pociťovala. Opovrhovanie, ktoré mi prúdilo v žilách, som však nedokázala potlačiť. Každému Astrálčanovi po celý život vštepovali, že sa Lunariončanom nedá veriť. Že nezáleží na prímerí ani na proroctve, ktoré visí nad našimi hlavami. Nepriateľ zostane nepriateľom.

V tej chvíli sa otočil.

Nedovolila som si ani žmurknúť, no celým mojím vnútrom trhol, keď sa jeho kruté, strieborné oči zaborili do mojich. V jeho tvári som nenašla žiadny náznak záujmu či pobavenia, keď si ma premeriaval. Nakoniec sa zastavil na mojom náhrdelníku a v pohľade sa mu zračilo výrazné znechutenie.

V duchu som sa zamračila.

„Princ Nyx,“ oslovila som ho chladne. „Vitaj v Austráli.“

Nič v jeho výraze neprezrádzalo, že ma počul. Jednoducho na mňa hľadel, akoby sa mi snažil dostať do hlavy. Mimovoľne som sa napla, a to i napriek tomu, že Lunariončania nemali schopnosť vniknúť do mysli, a automaticky som posilnila svoje mentálne bariéry. Prešlo niekoľko ďalších sekúnd, no on na mňa len jednoducho... civel.

„Prehltol si si jazyk?“ vypadlo zo mňa netrpezlivo, na čo mu mierne tiklo obočím. Nuž, aspoň viem, že nie je hluchý. Vzápätí som nad sebou v duchu prevrátila očami. Vedela som, že nie je hluchý, no stále neotvoril ústa a ani žiadnym iným spôsobom nezareagoval na to, že stojím priamo pred ním. Lunariončania za jeho chrptom sa zachechtali, akoby ich princovo správanie tešilo. Idioti.

„Nečakala som, že korunný princ Lunarionu nebude mať v sebe ani kúsok slušného správania,“ podotkla som, pretože ma frustrovalo, že mlčal. V skutočnosti mi bola akákoľvek etiketa ukradnutá.

Pomaly vydýchol a spravil jeden krok bližšie, až som musela zakloniť hlavu, aby som mu mohla hľadiť do očí.

„Neplatím slovami na irelevantné záležitosti,“ povedal ticho a jeho chrapľavý hlas znel nanajvýš nezaujato.

Prižmúрила som oči. „Irelevantné?“ zopakovala som bezvýrazne. „V dnešný černovečer sa s našimi zásnubami zároveň píše história, a ty to nazveš irelevantným?“ spýtala som sa neveriacky, no ním to nepohlo, a len odo mňa odstúpil.

„Prišiel som. Povedal by som, že je to dostačujúce.“

Začala som otvárať ústa, aby som mu oponovala, ale on sa jednoducho otočil a vzal si pohár vína z najbližšieho stola, akoby som

preňho bola menej než vzduch. Nechápala som, čo sa dialo. Toto nebol lunárny princ, ktorého som roky študovala.

„Krystelári – či už urodzení, alebo nízkokrvní –, sa trasú pred Mesačným stínačom, ktorý využíva svoj mesačný oheň na vyrezávanie myslí. Dúfala som, že po toľkom zabíjaní nebudeš taký-to suchár,“ nadhodila som, zachovávajúc si v hlase ľahký tón, no myseľ mi neustále bzučala, pretože som bola pripravená na arogantného a rozmazaného dediča, ktorý sa vyžíval vo flirtovaní a v zhýralostiach. Takto ho videlo regnum. Takto som ho videla ja, keď som si o ňom zisťovala čo najviac informácií. No princ, ktorý stál predou mnou, nebol ani zďaleka tak ľahko čitateľný, ako som očakávala.

Povzdychol si a obrátil svoju pozornosť znovu ku mne. „Nemrhaj svojím hlasom, *Svetluška*. Obaja vieme, čo náš sobáš predstavuje. Nemám v úmysle s tebou strácať viac času, než je nutné.“

Sekundu som naňho pozerala, kým som si uvedomila význam jeho slov, a potom sa zo mňa vydral pobavený smiech.

„Vážne? *Svetluška*? Snažíš sa ma uraziť?“

Nyx naklonil hlavu, akoby som bola kúsok skladačky, ktorú mal v pláne rozobrať na miniatúrne kúsočky. Nezareagoval. Radšej sledoval okolie s výrazom, ktorý prezrádzal, že sa už nemôže dočkať chvíle, keď viac nebude musieť trpieť moju prítomnosť.

Pomaly som ho obišla ako svoju korisť a premýšľala som, akým spôsobom ho čo najlepšie rozhodiť. Hudba v pozadí sa stišovala a ja som vnímala zvedavé pohľady Astráľčanov, ktoré na nás boli prilepené.

„S tebou nebude veľká zábava, čo, *princiatko*?“ zamrmlala som pobavene a zároveň vyzývajúco, no nezareagoval ani na zjavnú urážku svojho titulu. Ak mi chce vymýšľať ponižujúce prezývky, nebude v tom sám. Áno, bola som malicherná.

Keď som zastavila priamo pred ním, ešte stále mu na tvári panoval výraz, ktorý neprezrádzal ani minimálny záujem. Nechala som rozparok na svojej sukni roztvoriť sa vyššie, než sa

patrilo, a naďalej som si princa obzerala. Nesnažila som sa byť nenápadná.

Po mojej odhalenej pokožke prebehol až poburujúco odťažitým pohľadom.

Za normálnych okolností by ma to možno bolo urazilo, no túšila som, že Nyx nebude ľahký oriešok. Ak si nasadil túto masku kvôli nášmu sobášu, tak jednoducho musím zistiť, ako mu ju strhnúť. V svaloch sa mi ozvalo jemné mravčenie. Moje telo bažilo po výzve.

Skúsila som teda ďalšiu taktiku.

Podišla som bližšie a natiahla ruku k jeho tvári, no skôr než som sa ho stihla dotknúť, ruku mi schmatol.

„Ani to neskúšaj, princezná,“ zamumlal potichu, no aj tak sa mi z nebezpečenstva ukrytého v tóne jeho hlasu zježili chlípky na krku.

Navonok som zachovala pokoj a jednoducho som sa vymanila z jeho zovretia. „Stálo to za pokus.“

V duchu som sa však uškrňala. Takto ho dostanem tam, kam chcem. Je vylúčené, že nedonútim lunárneho princa padnúť predomnou na kolená.

O jeho nemravnej reputácii kolovali reči aj tu, v Austráli, no očívidne mu pripadám natoľko odpudzujúca, že sa ma nechce ani len dotknúť. *Zatiaľ.*

Desaťročia nám obom vtĺkali do hlavy, že sa máme nenávidieť, takže sex s ním bol naozaj to posledné, čo by som chcela, no práve mi jasne ukázal svoju slabinu. Užijem si pohľad, ako opovrhuje sebou samým, až ho donútim túžiť po nepriateľke.

Veľmi dobre som vedela, aká tenká je hranica medzi príťažlivosťou a nevraživosťou. Zistila som to, keď som si dovolila vnímať fyzické reakcie vlastného tela. Možno by som si mala dopriať trochu rozkoše ešte predtým, ako opustím brány tohto kryštálového paláca.

„Elesthejčania, zásnubný obrad sa začína,“ ostrý hlas Morvyna prerušil ticho a ja som ani na sekundu nezaváhala. Otočila som sa na opätku a bez toho, aby som sa obzrela, či ma Nyx nasleduje, som

prešla do stredu Celestia, priamo pod súhvezdia nad nami. Nyx sa ku mne pridal o sekundu neskôr, práve keď dvaja ľudskí sluhovia vystúpili z davu, každý s ozdobnou škatuľkou v rukách. Jedna patrila Nyxovi, druhá mne.

Vzala som si svoju, otvorila ju a pohľad mi padol na prsteň – strieborno-modrú obrúčku spletenú do súhvezdia, posiatu zaфіrmami, ktoré odrážali lesk sklenených stien.

„Princ Nyx,“ začala som vyrovnaným hlasom, „týmto prsteňom prijímam zväzok utkaný hviezdami, zviazaný povinnosťou.“

Pomaly vydýchol, keď som mu prsteň nastokla na prst bez jediného pohľadu do očí. Potom vybral ten svoj a neochotne zdvihol moju ruku.

„Princezná Sapphire,“ zamrmľal, „týmto prsteňom spájam naše osudy. V dobrom... alebo v oveľa horšom.“

V momente, keď mi studený kov obopol prst, sa pohli stelárky. Perleťové kryštály v krystene na ich krkoch žiarili ešte jasnejšie, keď sa rozostúpili do kruhu okolo nás. Krysten predstavoval zdroj mágie krystalárov a vždy ma fascinovalo sledovať, ako mení farbu súčasne s ich mágiou. My polobohovia sme nemali v krku vsadený žiadny kameň. Obviňovala som z toho našu primordiálnu krv, ktorá bola napriek státisícom rokov miešania polobohov a krystalárov čoraz dominantnejšou.

Lady Mirane kývla stelárkam v jasnom náznaku, že môžu začať, a šesť z nich spravilo krok vpred. Plášte sa im kĺzali po sklenenej podlahe a jedna po druhej zatvorili oči.

Automaticky som zdvihla hlavu k oblohe a zbadala, že hviezdy sa už pohybovali ako vždy počas stelárneho súzvuku. Napriek tomu, že som ich videla už stovky, každý rok ma fascinovali rovnako. Bola to dlhoročná astrálska tradícia, pri ktorej súhvezdia ponúkali ročné predpovede. No tentoraz sa hviezdy hmýrili a súhvezdia menili tvary príliš rýchlo.

Hlavná stelárka, vedúca rituálu, znepokojene naklonila hlavu a ja som skrčila obočie. Toto sa bežne nestávalo.

Zvyšné stelárky otvorili oči svietiace žiarou príznačnou pre urodzených krystalárov s čistou krvou, keď používali svoju moc, a pozreli na Morvyna. „Hviezdy neodpovedajú, vaše veličenstvo.“

Vzruch sa rozniesol pomedzi dav. Jedna zo steláriek padla na kolená, zatiaľ čo druhá pustila svoju perleťovú palicu.

„Čo to má znamenať?!“ Morvynovo zavrčanie zarezonovalo v priestore.

Hlavná stelárka sa k nemu otočila a závoj sa jej mihotal z toho, ako veľmi sa triasla. „Hviezdy odmietli ukázať víziu ďalšieho roka.“

Na celé Celestium padlo hrozivé ticho.

„Ako je to možné? Vysvetli mi to!“ vyštekol netrpezlivo Morvyn.

„Nevieme,“ priznala sa. „Budúcnosť nám je z nejakého dôvodu skrytá. Vidíme len kryštalicke srdce, šíp a zlomenú korunu, no všetko sa mení prirýchlo. Tohtoročná veštba je nečitateľná. Je nám to ľúto.“

Niečo v mojom vnútri sa neprijemne zovrelo, ale navonok som vyzerala ako socha.

Znepokojil ma fakt, že nám hviezdy prvýkrát odmietli veštiť. Prečo? Čo ma čakalo po tom, čo si zajtra vezmem svojho nepriateľa?

Len Noc poznala odpovede na moje otázky.

Morvyn vstal z trónu a prehovoril k svojim poddaným. „Nevenujte pozornosť hviezdám, Astrálčania. Sústreďme sa na to najdôležitejšie – na zasnuby mojej dcéry s dedičom Lunarionu, ktoré sú symbolom sily a spojenia našich regien. Nech nás toto spojenie dovedie do budúcnosti, v ktorej bude Noc všemocná.“

Nyx stál s nečitateľným výrazom a sledoval Morvyna s jednoznačným odporom.

„Nepáčia sa ti tvoje nové okovy, princiatko?“ spýtala som sa provokatívne, no ani sa ku mne neobrátil.

„Poviem to len raz a naposledy,“ prehovoril naoko jemne, „si tou *poslednou* ženou v celej Elesthei, ktorú by som si dobrovoľne vzal za manželku. Ocenil by som, keby si pri mne držala jazyk za zubami.“